

§ 1. Ustanowiony w §§ 6, 11 i 7 rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 87, poz. 679, 680 i 681) w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu, piwa i kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej termin wejścia w życie tych rozporządzeń na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zmienia się z dnia 31 sierpnia na 1 września 1923 r.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *B. Markowski*

741.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 13 września 1923 r.

o podwyższeniu opłat, pobieranych od pracodawców przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy za dokonywane zapośredniczenia do pracy tytułem zwrotu kosztów kancelaryjnych.

Na podstawie art. 3 dekretu z dn. 27 stycznia 1919 r. o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. P. P. P. № 11, poz. 127) i art. 3 dekretu Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dn. 6 lipca 1919 r. o organizacji biur pośrednictwa pracy (Tyg. Urz. 1919 r. № 29, poz. 93), zarządza się co następuje:

§ 1. Opłatę, ustanowioną § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 3 marca 1923 r. w przedmiocie zwrotu kosztów kancelaryjnych przez pracodawców, którzy przyjęli do pracy pracowników, poleconych przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy (Dz. U. R. P. № 28, poz. 176), podwyższa się z kwoty 1.500 mk. na 10.000 mk.

§ 2. Maximum awansu, ustanowione § 2 tegoż rozporządzenia, podwyższa się z kwoty 150.000 mk. na 1.000.000 mk.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *St. Smólski*

742.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 14 września 1923 r.

o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów,

bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W części I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt „Przepisy Przewozowe” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 65, poz. 414) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

W art. 48 do ust. 2 dodaje się postanowienie wykonawcze treści następującej:

(Post. Wyk.). „Za niewielką partję zwierząt domowych uważa się połowę ilości sztuk, uznanych w Nomenklaturze i klasyfikacji towarów (część III Taryfy) za normę naładunku zwierząt do wagonu.”

W art. 52 ust. 2 w wierszu 3 wyraz „pośpiesznych” zmienia się na „(art. 79)”.

W art. 56 ust. 1 do p. o) dodaje się następujące postanowienie wykonawcze:

(Post. Wyk.). „Jako nadawca może być wskazana tylko jedna osoba lub firma”.

W art. 59 ust. 2 dotychczasowe postanowienia wykonawcze IV i V otrzymują odpowiednio numerację V i VI, zaś postanowienie wykonawcze III do tegoż ust. 2 (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 113, poz. 1028) otrzymuje brzmienie następujące:

(Post. Wyk.). „III. Za poprawienie naładunku oraz przeładowanie wagonu, nienależycie przez nadawcę załadowanego, w razie dokonania tych czynności przez kolej na życzenie nadawcy przed zawarciem umowy o przewóz (art. 61), pobiera się:

- a) za poprawienie naładunku — zwrot kosztów własnych oraz postojowe za 1 dzień przetrzymania wagonu;
- b) za przeładunek — opłaty, przewidziane w Wykazie opłat dodatkowych (część II Taryfy), niemniej jednak niż zwrot kosztów własnych oraz postojowe za cały czas przetrzymania wagonu.

(Post. Wyk.). IV. Za wyładowanie i naładowanie nadwyżki wagi tak na stacji nadania, jak i w drodze pobiera się opłaty, przewidziane w Wykazie opłat dodatkowych (część II Taryfy) oraz postojowe za 1 dzień przetrzymania wagonu.”

W art. 60 w ust. 1 a) i b) opłaty 2000, 600, 200 i 1000 mk. (Dz. U. R. P. z r. 1923 № 73, poz. 575) zmienia się odpowiednio na 4000, 1200, 400 i 2000 mk.

W art. 79 ust. 4 w Postanowieniu wykonawczem opłatę za wydanie odpisu zawiadomienia z 200 mk. (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 42, poz. 289) podwyższa się do 2000 mk.

W art. 81 do ust. 1 dodaje się III (Dz. U. R. P. z r. 1923 № 42, poz. 289) postanowienie wykonawcze treści następującej:

(Post. Wyk.). „III. Zawiadomienie nadawcy o nieodebraniu przesyłki powinno być dokonane: a) przy przesyłkach łatwo ulegających zepsuciu lub warunkowo do przewozu przyjętych — niezwłocznie po upływie terminu odbioru przesyłki, b) przy innych przesyłkach całowagonowych — w 48 godzin po upływie terminu odbioru, i c) przy wszystkich pozosta-

łych przesyłkach — po 8 dniach po upływie terminu odbioru przesyłki.”

§ 2. W części II Taryfy Ogólnej „Postanowienia taryfowe i Wykaz opłat dodatkowych” (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 48, poz. 428) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

W p. 14 zdanie ostatnie, rozpoczynające się od słów: „Za przesyłki, załadowane i t. d., aż do słów: ładowność wagonu” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 73, poz. 575) otrzymuje brzmienie następujące:

„Za przesyłki, załadowane do wagonów o ładowności mniejszej niż 15.000 kg., przewoźne oblicza się albo według odpowiedniej klasy wagonowej c) za wagę rzeczywistą, najmniej za ładowność wagonu, albo też według klasy wagonowej b) najmniej za 10.000 kg. W tych wypadkach, kiedy nadawca zażądał na piśmie podstawienia wagonu o pojemności 15.000 kg. lub więcej, przewoźne oblicza się zawsze za wagę rzeczywistą najmniej za ładowność podstawionego, stosownie do żądania, wagonu”.

W p. 17 ust. B (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 73, poz. 575) w poz. b) po słowach „Drzewo opałowe” dodaje się „oraz inne materiały leśne.”

W p. 55 maksymalna waga bani z mlekiem podnosi się z 50 kg. do 55 kg.

W pp. 32, 70, 71, 81, 91, 92, 93 i 95 wszystkie opłaty, wyrażone w markach, podwyższa się o 100%, oprócz ust. c) p. 93, w którym opłaty za przewóz od i do ładowni Lwów Podzamcze-Rzeźnia ustala się na 150.000 mk. od wagonu i 10.000 mk. od 100 kg.

W „Wykazie opłat dodatkowych” ceny druków urzędowych, wymienionych w poz. a) i b) punktu 1-go oraz normy minimalne i maksymalne opłat za skutecznienie sprzedaży przesyłki z p. 15 podwyższa się o 200%, wszystkie inne opłaty tegoż „Wykazu”, wyrażone w markach, podwyższa się o 100%.

§ 3. W części III Taryfy Ogólnej „Nomenklatura i klasyfikacja towarów” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 48, poz. 428) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

W gr. 22 „Zwierzęta żywe” wszystkie opłaty, wyrażone w markach podwyższa się o 100%.

W gr. 42 „Drzewo opałowe” w uzupełnieniu do uwagi, oznaczonej gwiazdką (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 73 poz. 575) po słowach: „Przy przesyłkach wagonowych drzewa opałowego” dodaje się „oraz innych materiałów leśnych z gr. 42”.

W gr. 47. „Węgiel kamienny i t. d. w uwadze a) po słowach: „miął węglowy” oraz w uzupełnieniu do tej uwagi po słowach: „Za miął węglowy” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 73, poz. 575) dodaje się słowa: „i koksowy”.

W gr. 55 „Kamienie” w uwadze m) w wierszu trzecim po słowie „nieobrobione” dodaje się „oraz za kostki brukowe”.

W gr. 69 „Pierwiastki chemiczne i t. d.” w końcu pozycji „Sól głauberska i t. d.” dodaje się odsylacz *) (gwiazdkę), zaś w rubryce „uwagi” wprowadza się nową uwagę treści następującej:

„*) Za przesyłki pół i całowagonowe siarczanu amonu, adresowane na imię krajowych organizacji rolniczych, mianowicie: towarzystw (w tem Towarzystwa Gospodarczego we Lwowie), izb, związków, kółek, syndykatów oraz Kooperacji Rolnej (Kooprolna), albo też przewożone za świadectwami tychże organizacji lub Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych — przewoźne oblicza się według kl. V.”

W gr. 84 „Len i konopie” uwagę b) uzupełnia się zdaniem następującem:

„Za przesyłki wagonowe lnu i konopi niemiędlonych (słomy lnianej i konopnej) przewoźne oblicza się według rubryki c) odpowiedniej klasy wagonowej za wagę rzeczywistą; najmniej jednak za 10.000 kg.”

§ 4. W części IV Taryfy ogólnej „Tablice opłat przewozowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 91, poz. 847 i z r. 1923 № 73, poz. 575) wszystkie opłaty w tej liczbie i opłaty stacyjne podwyższa się o 100%.

§ 5. W części V Taryfy Ogólnej „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 17, poz. 112; № 46, poz. 315; № 73, poz. 575 i № 86, poz. 672) wszystkie opłaty wyrażone w markach podwyższa się o 100%.

W uwagach do tablicy stacyjnej do taryfy wyjątkowej № 2-A, opatrzonej dwiema i trzema gwiazdkami, zmienia się sposób obliczenia przewoźnego za dodatkowe 20 km., które się dokonywać winno „według tablicy opłat przewozowych do klas normalnych”.

W taryfie № 3 w p. 1) „Obszar ważności” po słowach: „Chorzów, Lubliniec” dodaje się słowa: „Gierałtowice, Makoszowy”.

Wprowadza się nową taryfę wyjątkową № 6, mianowicie:

Taryfa № 6

na przewóz rudy żelaznej (z gr. 48) z Gdańska.

1) Obszar ważności:
z Gdańska do wszystkich stacji kolei polskich.

2) Opłaty:
Przewoźne oblicza się według klasy VI za całą odległość przewozu, a więc za łączną odległość kolei, leżących na terytorjum w. m. Gdańska, polskiego Śląska Górnego i reszty Polski.

3) Warunki stosowania:
Opłaty według niniejszej taryfy stosuje się do wszelkich przesyłek rudy żelaznej z Gdańska od razu za całą odległość przewozu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Karliński*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *B. Markowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*